

Association for Medical Education in Europe (AMEE)
Konferenssi 30.8.-3.9.2008
Praha, Tšekin tasavalta

Matkaraportti

Osallistuin AMEE-konferenssiin tiedekuntamme opiskelijaedustajana 31.8.-2.9.2008 välisenä aikana. Yhdessä Eeva Pyörälän, Elina Värtön, Joonas Rautavaaran, Sonja Piipon ja Karolina Tuomiston kanssa olimme valmistelleet tiedekuntamme ja Helsinki Biomedical Graduate Schoolin (HBGS) tutkijalääkärikoulutusohjelmasta posterin (liite 1), jonka esittelimme sessiossa ”Teaching and learning about research”. Lisäksi osallistuimme kukin mielenkiintoisiksi katsomiimme työpajoihin, poster- ja short communications -tilaisuuksiin sekä muihin ohjelman osuuksiin.

Alla yhteenveto niistä ohjelman tilaisuuksista, joihin itse osallistuin konferenssin aikana.

Sunnuntai 31.8. Konferenssin avajaiset

Maanantai 1.9.	08.30-10.30	Plenary
	11.00-12.30	Communication skills (poster session) Stress and the student (short communications)
	14.30-16.00	PBL: what works (short communications)
	16.30-18.00	Virtual patients in medical and healthcare curricula (workshop)

Päivän mielenkiintoinen tilaisuus oli työpaja virtuaalisista potilaista (VP). Työpajassa oli osallistujia ympäri maailmaa, ja keskusteluissa käytiin läpi, millaisia VP-malleja kussakin maassa oli käytössä. Erityisen vaikutuksen tekivät Iso-Britannian, Saksan ja Ruotsin mallit, joissa VP-ajatusta on kehitetty pitkälle ja virtuaalinen potilasaineisto on laaja. Ko. maissa ovat käytössä mm. seuraavat potilaspankkiohjelmat: CAMPUS, CASUS (Saksa), Labyrinth (Iso-Britannia) ja Web-SP (Ruotsi). Joissain maissa virtuaalisia potilaita käytetään kiinteänä osana kurssien oppisisältöä, ja työpajassa pohdittiin siitä, tulisiko VP-tapausten vaikuttaa myös kurssien arvosteluun.

Käytyjen keskustelujen perusteella toivoisin myös oman tiedekuntamme VP-mallia kehitettävän edelleen. Uusia potilastapauksia voisi tulla 1-2 viikon välein (nykyisin 1/kk), ja niitä voitaisiin käydä läpi ryhmissä. Tapaukset voitaisiin kenties myös ottaa käyttöön PBL- ja mentor-opetuksissa nykyisten paperisten potilastapausten sijaan. VP-tapausten määrän lisääminen ja laajempi käsittely lisäisivät opiskelumotivaatiota ja edistäisivät käytännön kliinistä oppimista.

Konferenssin päivän muut tilaisuudet olivat myös kiinnostavia. ”Stress and the student” -sessiossa pääsin seuraamaan keskustelua lääketieteen opiskelijoiden henkisen hyvinvoinnin turvaamisesta eri maissa sekä pohdintaa siitä, millainen tutor-järjestelmä olisi toimiva, miten havaita opiskelijoiden ongelmat ajoissa ja millä tavoin puuttua niihin. ”PBL: what works” -tilaisuudelta olisin odottanut enemmän, sillä puhujat keskittyivät lähinnä esittelemään omien tiedekuntiensa PBL-menetelmiä ja miten niiden toimivuutta on tutkittu. Hyviä kehittämisideoita ei juuri noussut esiin.

Tiistai 2.9.	11.00-12.30	”The Beauty and the beast”- The Bologna reform (workshop)
	14.30-16.00	Managing doctors in difficulty (workshop)
	16.30-18.00	Teaching and learning about research (poster session)

Päivän ensimmäinen työpaja käsitteli Bolognan prosessia, millaisia uudistuksia sen puitteissa on tehty eri maissa ja miten ne ovat toimineet. Pääasiassa esittelypuheenvuorot keskittyivät Saksan (Berliini) ja Itävallan (Zürich) malleihin. Oli mielenkiintoista huomata, että ainakaan ko. maissa siirtyminen Bolognan prosessin mukaiseen kaksiportaiseen tutkintojärjestelmään ei ole juurikaan tuonut parannuksia opinto-ohjelmaan, vaan pikemminkin monimutkaistanut sitä ja tuonut lisää sekavuutta. Opiskelijoiden liikkumisen helpottamisesta ei juuri ollut puhetta, vaikka sen lisääminen on ollut yksi Bolognan julistuksen tavoitteista. Prosessin vaatimia uudistuksia ei myöskään ole tehty läheskään kaikissa Euroopan maissa.

Työpajassa käytyjen keskustelujen pohjalta en näe mitään syytä, miksi oman tiedekuntamme tulisi täysipainoisesti liittyä Bolognan prosessiin. Jotta kannattaisi nähdä tutkintojärjestelmän uudistamiseen vaadittava vaiva, tulisi siitä olla jotain selkeää hyötyä, mitä ei ainakaan tällä hetkellä nähtävästi ole.

Päivän toinen työpaja käsitteli sitä, miten havaita ajoissa lääkärikollegoiden henkiset ongelmat ja auttaa heitä. Asiaa lähestyttiin kolmen tosielämän tapauksen kautta, joissa lääkäreillä oli yllättäen ilmennyt ammattiinsa liittyviä vaikeuksia. Keskusteluun oli mielenkiintoista osallistua, mutta koska se lähinnä käsitteli lääkärin ammatissa – ei opintojen aikana – eteen tulevia ongelmia, aihe tuntui hieman kaukaiselta. Pohdinta siitä, kuinka yleisiä tällaiset ongelmat ovat, herätti kuitenkin monenlaisia ajatuksia.

Viimeisenä päivän ohjelmassa oli ”Teaching and learning about research” -posteritilaisuus, jossa minä ja Joonas esittelimme oman posterimme. Esitys meni hyvin ja oli kokemuksena todella hyödyllinen. Posterit itsessään oli mielestämme onnistunut, ja se herätti kiinnostusta yleisön keskuudessa. Saimme vastata useisiin hyviin kysymyksiin, jotka koskivat mm. tutkijalääkärikoulutusohjelman rakennetta, sen toimivuutta TLO-opiskelijan näkökulmasta ja suomalaisen väitöskirjan vaatimuksia. Muut posteritilaisuuden esitykset olivat myös erittäin hyviä, ja niitä seurasi lopuksi aktiivinen keskustelu. Posterit käsittelivät mm. tutkimustyön merkitystä lääketieteellisessä koulutuksessa, eri aspekteja väitöskirjan tekemiseen liittyen ja lääketieteellisen tutkijakoulutuksen edistämisen haasteita.

Konferenssi oli kokonaisuutena erittäin mielenkiintoinen ja herätti uusia ajatuksia oman tiedekuntamme opetuksen kehittämiseksi. Oli hyödyllistä päästä kuulemaan, kuinka lääketieteen opetus on järjestetty ja miten sitä koordinoidaan eri maissa, sekä tutustumaan opiskelijoihin ja opetushenkilökunnan edustajiin eri puolilta maailmaa. Harmillista oli ainoastaan se, että konferenssin rajallisen keston vuoksi ei ollut mahdollista osallistua kaikkiin mielenkiintoisiin tilaisuuksiin, joita oli tarjolla.

Osallistuminen konferenssiin avasi omaa näkemystäni lääketieteellisen koulutuksen monimuotoisuudesta, mahdollisuuksista ja haasteista ja lisäsi innokkuuttani kehittää asioita eteenpäin omassa tiedekunnassamme. Näiden positiivisten kokemusten pohjalta toivon, että opiskelijat pääsisivät tulevinakin vuosina edustamaan tiedekuntaamme kyseiseen konferenssiin.

Helsingissä 22.9.2008

Reetta Peltonen